

บันทึกข้อความ

กรมประชาสัมพันธ์
รับที่ 9253
วันที่ 12 มี.ค. 2550 15.14

ส่วนราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร. ๐ ๒๒๘๑ ๕๐๐๕

ที่ นร ๐๑๐๑/ว ๕๒๔ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

เรียน หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมและรัฐวิสาหกิจในกำกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
และ กอ.รมน.

สำนักนายกรัฐมนตรีขอส่งสำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๕๐ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๐ เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป ตามที่แนบมาพร้อมนี้

(นายจาตุร อภิชาติบุตร)

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ นร ๐๒๐๑.๐๑/ว ๕๗๘

เรียน ผอ.สำนัก, ผอ.กอง และหัวหน้าหน่วยงาน

เพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

(นางทัศนีย์ ไตรอรุณ)

12 มี.ค 2550

ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๔๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ที่ ปง ๐๐๐๒.๓/๑๖๕
ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๐

ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้เสนอเรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ลงมติเห็นชอบตามที่
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายรองพล เจริญพันธุ์)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๕๐๐๐ ต่อ ๓๒๔ - ๕

โทรสาร ๐ ๒๒๔๐ ๕๐๖๔ ms50-1-41๘/ ภิรมย์

www.cabinet.thaigov.go.th

กองกลาง	
เลขที่	๑ ๖๓ ๕๐
วันที่	๑๓.๒๐
เวลา	

พ.ต.ท.
๘
๗ ๖๓ ๕๐
๑๖
๑๖.๐๕

มาตรการป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
เรื่อง นโยบายการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การรู้จักลูกค้า/การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

(Know Your Customer/Customer Due Diligence: KYC/CDD)

ของสถาบันการเงิน (Financial Institutions) และหน่วยธุรกิจ หรือผู้ประกอบการวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน
(Designated Non-Financial Businesses and Professions, DNFBP)

เหตุผลในการออกนโยบาย

การฟอกเงินเป็นความผิดที่หลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยได้ให้ความสำคัญในการป้องกันและปราบปราม แม้การฟอกเงินจะมีโทษอาชญากรรมที่มีผลกระทบโดยตรงต่อชีวิต ร่างกาย และเสรีภาพของบุคคล แต่การฟอกเงินเป็นอาชญากรรมที่ทำให้วงจรการประกอบอาชญากรรมบางประเภทที่มีลักษณะการกระทำเป็นกระบวนการและมีผลกระทบโดยตรงต่อระบบเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศยังคงดำเนินต่อไปเป็นวงจรไม่มีที่สิ้นสุด ประกอบการฟอกเงินส่วนใหญ่ได้กระทำโดยองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ จึงเป็นผลให้องค์กรหรือหน่วยงานระหว่างประเทศได้ออกมาตรการต่างๆ เพื่อเรียกร้องหรือกระตุ้นให้ประเทศที่ประสงค์จะเข้าเป็นภาคีสมาชิก ต้องดำเนินการตามพันธกรณีซึ่งได้กำหนดเป็นอนุสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ดังนี้

๑. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ก.ศ. ๑๙๘๘ (UN Convention against Illicit Trafficking in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances)

๒. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ก.ศ. ๒๐๐๐ (UN Convention against Transnational Organized Crime)

๓. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ก.ศ. ๑๙๙๙ (International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism)

๔. มติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ

๕. ข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force: FATF)

๖. มาตรฐานการปฏิบัติของคณะกรรมการบาเซิล (Basel Committee on Banking Supervision) เพื่อการกำกับดูแลสถาบันการเงิน

๗. กฎบัตรแห่งสหประชาชาติ

ดังนั้นเพื่อเป็นการรองรับมาตรการต่างๆ ดังกล่าว ประเทศไทยจึงได้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ขึ้น เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒ โดยให้พระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นมา และจากผลการดำเนินการที่ผ่านมาของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งเป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ในส่วนของการดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานที่ปัจจุบันมีทั้งหมด ๘ มูลฐาน ได้แก่ ๑) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ๒) ความผิดเกี่ยวกับเพศ ๓) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน ๔) ความผิดเกี่ยวกับการชักชวนหรือล่อลวงตามกฎหมายการธนาคารพาณิชย์ ๕) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ๖) ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชกหรือรีดเอาทรัพย์สิน ๗) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากร และ ๘) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา ที่เพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ นั้น ปรากฏว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินสามารถที่จะนำมาตรการดังกล่าวมาใช้ในการยึดอายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานเพื่อให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินได้เป็นจำนวนมาก และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า มาตรการดังกล่าวมีประสิทธิภาพอย่างยิ่งในการคัดวงจรการประกอบอาชญากรรมอันเป็นความผิดมูลฐาน

นอกจากการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในฐานะเป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวแล้วสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินยังได้รับการมอบหมายจากคณะอนุกรรมการระดับ Corporate Governance ด้านธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทประกันภัย ให้เป็นหน่วยงานหลักในคณะกรรมการความร่วมมือโครงการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล (Report on the Observance of Standards and Codes: ROSCs) ด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti - Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism: AML/CFT) และจากการดำเนินการของคณะทำงานดังกล่าวพบว่า ปัจจุบันพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังไม่มีหลักการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการรู้จักลูกค้า/การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Know Your Customer/Customer Due Diligence: KYC/CDD) ของสถาบันการเงิน (Financial Institutions) และหน่วยธุรกิจ หรือผู้ประกอบการวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Designated Non-Financial Businesses and Professions, DNFBP) ซึ่งหลักการดังกล่าวจะช่วยลดความเสี่ยงเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วยการช่วยชี้ให้เห็นถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย อีกทั้งหลักการดังกล่าวยังเป็นหลักเกณฑ์ตามมาตรฐานสากลที่ประเทศไทยจะต้องเข้ารับการประเมินตามโครงการ ROSCs แต่เนื่องจากการที่จะบัญญัติหลักการดังกล่าวไว้ในกฎหมายโดยการแก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น จะต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการที่จะปฏิบัติตามหลักการดังกล่าวซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ตามมาตรฐานสากลที่ประเทศไทยจะต้องเข้ารับการประเมินตามโครงการ ROSCs ในระยะเวลาอันใกล้นี้ จึงจำเป็นต้องออกนโยบายนี้

๔.๓ อนึ่ง ในกรณีนี้ คณะรัฐมนตรีมีข้อสังเกตว่าควรหบทวนองค์ประกอบคณะกรรมการฯ บางคณะภายใต้คณะกรรมการบรรษัทภิบาลแห่งชาตินั้น ขอเรียนชี้แจงว่าการเสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการบรรษัทภิบาลแห่งชาติด้านธนาการพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทประกันภัย ซึ่งมีผู้ว่ากรรมการแห่งประเทศไทยเป็นประธาน (ในขณะนั้นคือ รองนายกรัฐมนตรี บ.ร.ว. ปรีดิยาธร เทวกุล) (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔) และเป็นมาตรการที่สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของคณะกรรมการฯ ทุกประการ

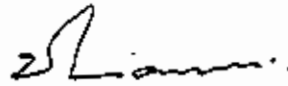
๕. ความเห็นชอบหรือการอนุมัติของหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง

มาตรการตามข้อ ๑ ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในคราวการประชุมวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๕) และจากสำนักงานอัยการสูงสุด ตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส ๐๐๔๐/๖๑๓ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๘ (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๖)

๖. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไปด้วย
จะขอขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาชูชัช ติขิตจิกณะ)

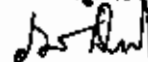
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

กองนโยบายและมาตรการ

โทร. ๐-๒๒๑๔๕-๓๖๐๐ ต่อ ๔๐๐๒

โทรสาร ๐-๒๒๑๔๕-๓๖๒๔

สำนักงานผู้ช่วย

(นางกิริยา ชรรณศิริ)

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘๖

ที่ ปง ๐๐๐๒.๓/ ๑๖๔

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
๔๒๒ ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐

๒๕ มกราคม ๒๕๕๐

เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. สำเนาเอกสารมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จำนวน ๒ ฉบับ
 ๒. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๖/๑๕๒๕๖ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๕
 ๓. สำเนาหนังสือธนาคารแห่งประเทศไทยที่ BOT.IED.(๓๑) ๘๖๘/๒๕๔๕ ค มิถุนายน ๒๕๔๕
 ๔. สำเนาคำสั่งคณะกรรมการยกระดับ Corporate Governance ด้านธนาคาร บริษัทเงินทุน และบริษัทประกันภัยที่ ๑/๒๕๔๕
 ๕. รายงานการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินครั้งที่ ๓/๒๕๔๕
 ๖. สำเนาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ อส ๐๐๔๐/๖๑๓ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕

ไม่ส่ง

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) ได้เสนอมาตรการ จำนวน ๒ ฉบับ เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี ในการประชุมวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ ดังนี้

๑) มาตรการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้าย เรื่องนโยบายการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การรู้จักลูกค้า/การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง เกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงิน และหน่วยธุรกิจหรือผู้ประกอบการวิชาชีพเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน

๒) มาตรการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้าย เรื่องนโยบายด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ และแนวทางปฏิบัติเรื่องการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้าย

/(ซึ่งเป็นการดำเนินงาน...

ซึ่งเป็นการดำเนินงานในรอบของคณะกรรมการบริษัทภิบาลแห่งชาติด้าน
ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทประกันภัย ภายใต้คำสั่งคณะกรรมการบริษัทภิบาลแห่งชาติ
(รายละเอียดเอกสารมาตรการตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

๑.๒ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้สำนักงาน ปปง. ทราบว่าในการประชุม
คณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ มีมติให้สำนักงาน ปปง. ทบทวนเรื่องดังกล่าวรวมทั้งเรื่ององค์ประกอบ
คณะกรรมการบริษัทภิบาลแห่งชาติ และคณะกรรมการฯ ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมา
ด้วย ๒)

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศดังกล่าวได้ ทั้งนี้ตาม
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๓)

๓. ข้อเท็จจริง

กระทรวงยุติธรรมขอเรียนเกี่ยวกับเรื่องข้างต้นดังนี้

๓.๑ สำนักงาน ปปง. ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับ
หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงาน กลต.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการบริษัทภิบาล
แห่งชาติเพื่อทบทวนองค์ประกอบคณะกรรมการต่างๆ ตามขั้นตอนต่อไปแล้ว

๓.๒ ต่อมา ในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ มีมติรับรองสถานะ
ของคณะกรรมการบริษัทภิบาลแห่งชาติ ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

๔. ข้อพิจารณา

กระทรวงยุติธรรม พิจารณาแล้วขอยืนยันเสนอมาตรการตามข้อ ๑ เข้าสู่วาระการ
พิจารณาของคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบโดยมีเหตุผลและความจำเป็นดังนี้

๔.๑ การออกมาตรการเรื่องการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การรู้จักลูกค้า/การตรวจสอบเพื่อ
ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงิน และหน่วยธุรกิจหรือผู้ประกอบการวิชาชีพเกี่ยวกับทรัพย์สินที่
ไม่ใช่สถาบันการเงิน และเรื่องนโยบายด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ มีความจำเป็นเร่งด่วน เนื่องจาก
เป็นมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่รองรับพันธกรณีระหว่างประเทศซึ่งรัฐบาล
ไทยเป็นภาคีสมาชิก และผูกพันที่จะเข้ารับการประเมินความพร้อมในการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลโดย
กองทุนการเงินระหว่างประเทศระหว่างวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ - ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๐ (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่ง
มาด้วย ๓)

๔.๒ มาตรการดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาอย่างรอบคอบจากคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งมีผู้แทนระดับสูงจากหน่วยงานหลักทั้งจากภาครัฐ และเอกชนเรียบร้อยแล้ว
ในคราวการประชุมวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๙

หน่วยงานที่ควรถือปฏิบัติ

สถาบันการเงินที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวข้องกับการเงิน ดังนี้

๑. ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารพาณิชย์ และธนาคารตามที่ให้มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น โดยเฉพาะ
๒. บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ และบริษัทหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์
๓. บริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย
๔. สหกรณ์ออมทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์
๕. นิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
๖. นิติบุคคลเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์
๗. นิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
๘. บริษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์
๙. นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
๑๐. นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าตามพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒

ผู้ประกอบการที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ดังนี้

๑. ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เครื่องประดับ หรือโลหะมีค่า เช่น ทองคำ
๒. ผู้ประกอบอาชีพค้า หรือให้เช่ารถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์
๓. ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีไม่สถาบันการเงินตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย
๔. ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย

คำนิยาม

สำหรับสถาบันการเงิน

“ลูกค้า” หมายความว่า บุคคล หรือนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรมกับสถาบันการเงิน หรือเป็นผู้ได้รับประโยชน์ในทอดสุดท้ายจากการมีความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรม หรือเป็นผู้ที่มีอำนาจควบคุมหรือตัดสินใจในทอดสุดท้าย เกี่ยวกับการมีความสัมพันธ์ หรือทำธุรกรรมดังกล่าวด้วย

“ลูกค้าที่ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ” หมายความว่าลูกค้าที่มีสถานะหรือมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกิจการเมือง หรือมีถิ่นที่อยู่หรือมีแหล่งเงินมาจากประเทศที่ไม่มีการใช้ หรือประยุกต์ใช้ข้อแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force on Money Laundering; FATF) และไม่มีมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือลูกค้าที่ทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย หรือลูกค้าที่มีรายชื่อหรือมีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับบุคคลที่อาจกระทำการฝ่าฝืนหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือลูกค้าตามรายชื่อที่สำนักงานแจ้งให้สถาบันการเงินดำเนินการตามระเบียบนี้ หรือลูกค้าที่มีอาชีพในกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง เช่น ธุรிக้าวข้ามพรมแดนหรือโลหะมีค่า ธุรกิจแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือธุรกิจเงินกู้ยืมในระบบ เป็นต้น

การรู้จักตัวตนของลูกค้า (Know Your Customer: KYC) หมายความว่ารวมถึง การเก็บหลักฐานการแสดงตนของลูกค้า ที่อยู่อาศัย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความเสี่ยงของลูกค้า รวมถึงอาจมีการขยายขอบข่ายของข้อมูลเพิ่มมากขึ้นและลงลึกอย่างละเอียดในเชิงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Customer Due Diligence: CDD) ด้วย

สำหรับผู้ประกอบอาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน

“ลูกค้า” หมายความว่า ผู้ซื้อ หรือผู้ขาย คำนับแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

เนื้อหา

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะต้อง

- ถือว่าความผิดฐานฟอกเงินและความผิดมูลฐานเป็นอาชญากรรมร้ายแรง และจะให้ความสำคัญขยายไปถึงนิติบุคคลด้วย
- ดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินและความผิดมูลฐาน โดยไม่ทำให้บุคคลผู้บริสุทธิ์เสียประโยชน์

สถาบันการเงินควร

๑. ดำเนินการประเมินความเสี่ยงเพื่อทราบระดับความต้องการข้อมูลการรู้จักตัวตนของลูกค้า และมีการจัดเก็บข้อมูลที่เหมาะสมตามระดับความเสี่ยง ทั้งนี้ ข้อมูลที่จะจัดเก็บจะต้องได้รับการตรวจสอบความถูกต้องอย่างเหมาะสมเพียงพอและต้องจัดให้มีการวิเคราะห์ และตรวจทานอย่างเหมาะสมตามช่วงเวลา

๒. ไม่ให้บุคคลหรือนิติบุคคลเปิดบัญชีโดยปกปิดชื่อเจ้าของบัญชี ใช้ชื่อแฝง หรือชื่อปลอม

๓. มีมาตรการที่เหมาะสมในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และจำแนกประเภทลูกค้าตามความเสี่ยงต่อการที่จะกระทำความผิดมูลฐาน หรือความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ทั้งนี้ให้รวมถึงสถาบันการเงินในต่างประเทศด้วย

๔. มีมาตรการที่เหมาะสมและเข้มข้นมากกว่าปกติในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ

๕. ในกรณีที่มิได้ดำเนินการแทนในการติดต่อกับลูกค้า ให้ผู้ดำเนินการแทนนั้นใช้หลักการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเช่นเดียวกับสถาบันการเงินดำเนินการเอง

๖. ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับธุรกรรมขนาดใหญ่ที่ผิดปกติ หรือ ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยซึ่งไม่มีวัตถุประสงค์ทางธุรกิจที่เห็นได้โดยชอบด้วยกฎหมายอย่างชัดเจน โดยต้องดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมดังกล่าวให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้และบันทึกผลการตรวจสอบไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้แสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบบัญชี

๗. รายงานให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินทราบในทันที หากปรากฏเหตุอันควรสงสัยว่าเงินหรือทรัพย์สินที่นำมาทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินนั้น เป็นเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

๘. จัดให้มีมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศในอนาคต

๙. เก็บรักษาหลักฐานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมให้เพียงพอต่อการสืบค้นธุรกรรมเฉพาะเรื่องได้เป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ปิดบัญชีหรือสิ้นสุดความสัมพันธ์กับลูกค้า

๑๐. เก็บรักษาเอกสารการแสดงตนของลูกค้าไว้เป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ปิดบัญชีหรือสิ้นสุดความสัมพันธ์กับลูกค้า และสามารถส่งมอบให้เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เมื่อมีการร้องขอ

๑๑. มีนโยบายที่เหมาะสมและต่อเนื่องในการบริหารจัดการองค์กร การพัฒนาบุคลากร และการตรวจสอบระบบ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบาย

๑๒. ดำเนินการวางระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ หรือแนวทางในการปฏิบัติตามนโยบายนี้

ผู้ประกอบการอาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน

ให้นำนโยบายสำหรับสถาบันการเงินข้างต้น มาปรับใช้กับผู้ประกอบการอาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงินเท่าที่ไม่ขัดกับการดำเนินธุรกิจตามปกติ แต่ทั้งนี้จะต้องมีการจัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป เว้นแต่ได้มีการแสดงตนไว้ก่อนแล้ว และรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแม้ไม่ใช่การทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด